

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 06 Νοέμβριος 2010 08:13

Διακήρυξη για την ελληνική γλώσσα. Σήμα κινδύνου από σαράντα ακαδημαϊκούς
"Τον τε-λευ-ταί-ο και-ρό έ-χει αρ-χί-σει να εκ-δη-λώ-νε-ται μια τά-ση να α-ντι-κα-τα-στα-θεί το ελ-λη-νι-κό αλ-φά-βη-το α-πό το λα-τι-νι-κό. Η τά-ση αυ-τή γί-νε-ται φα-νε-ρή κυ-ρί-ως σε κεί-με-να πα-ρα-γό-με-να α-πό η-λε-κτρο-νι-κούς υ-πο-λο-γι-στές -με χρή-στες κρα-τι-κές υ-πη-ρε-σί-ες και Α-ΕΙ- σε κεί-με-να προ-βαλ-λό-με-να α-πό την τη-λε-ό-ρα-ση και α-πό σχε-τι-κές προ-τρο-πές ξέ-νων ρα-διο-φω-νι-κών σταθ-μών. Εί-ναι χα-ρα-κτη-ρι-στι-κό ό-τι η προ-σπά-θεια αυ-τή, η ο-ποί-α θα κα-τα-φέ-ρει καί-ριο πλήγ-μα κα-τά της ελ-λη-νι-κής σκέ-ψης και ό-λων των πτυ-χών του ελ-λη-νι-κού πο-λι-τι-σμού που εκ-φρά-ζο-νται με γρα-πτά κεί-με-να, αλ-λά και των εν γέ-νει αν-θρω-πι-στι-κών σπου-δών, έ-φτα-σε μέ-χρι να α-πα-σχο-λή-σει τον Τύ-πο και να α-πο-τε-λέ-σει α-ντι-κεί-με-νο ε-ρω-τή-σε-ων βου-λευ-τών προς τον υ-πουρ-γό Ε-θνι-κής Παι-δεί-ας και Θρη-σκευ-μά-των.

Αρ-χαιό-τα-τη και σύγ-χρο-νη

Η γλώσ-σα μας, η αρ-χαιό-τα-τη αλ-λά πά-ντα σύγ-χρο-νη και ζώ-σα, αυ-τή η γλώσ-σα που ε-μπλού-τι-σε ό-χι μό-νο τη λα-τι-νι-κή, αλ-λά και τις κυ-ριό-τε-ρες ευ-ρω-πα-ϊ-κές γλώσ-σες, που έ-χει και ο-πτι-κά συν-δε-θεί άρ-ρη-κτα με το αλ-φά-βη-τό μας, δεν εί-ναι δυ-να-τόν να υ-πο-στεί μεί-ω-ση με την κα-τάρ-γη-σή του α-πό ε-μάς τους ι-δίους. Εί-ναι α-δια-νό-η-το να δε-χθού-με ως Έλ-λη-νες τη με-ταμ-φί-ε-ση της γρα-φής μας με την κα-τάρ-γη-ση πολ-λών γραμ-μά-των της που δεν πέ-ρα-σαν στο λα-τι-νι-κό αλ-φά-βη-το, και με την α-ντι-κα-τά-στα-σή τους α-πό άλ-λα υ-πο-τί-θε-ται η-χη-τι-κώς πα-ρα-πλή-σια γράμ-μα-τά του.

Ό-ταν άλ-λοι λα-οί, ό-πως π.χ. Γάλ-λοι και Ι-σπα-νοί, μά-χο-νται έ-ως σή-με-ρα να δια-τη-ρή-σουν μέ-χρι την τε-λευ-ταί-α τους λε-πτο-μέ-ρεια τον τρό-πο γρα-φής των κει-μέ-νων τους με το δι-κό τους αλ-φά-βη-το, ε-δώ, με τη δι-καιο-λο-γί-α της δή-θεν διευ-κό-λυν-σής μας στην πα-γκό-σμια ε-πι-κοι-νω-νί-α, ε-πι-χει-ρεί-ται η α-ντι-κα-τά-στα-ση του ελ-λη-νι-κού αλ-φα-βή-του των 2.500 και πλέ-ον χρό-νων με το λα-τι-νι-κό.

Θε-ω-ρού-με α-νό-σια αλ-λά και α-νό-η-τη κά-θε προ-σπά-θεια να α-ντι-κα-τα-στα-θή η ελ-λη-νι-κή γρα-φή στο λί-κνο της, εφ' ό-σον μά-λι-στα, σε άλ-λες χώ-ρες, α-νά-λο-γες α-πό-πει-ρες με-τα-βο-λής του τρό-που γρα-φής ?σε με-ρι-κές πε-ρι-πτώ-σεις πο-λύ δυ-σχε-ρέ-στε-ρης της ελ-λη-νι-κής? προ-σέ-κρου-σαν στην κα-θο-λι-κή και ορ-γι-σμέ-νη α-ντί-δρα-ση των λα-ών των χω-ρών αυ-τών. Ό-πως και ε-πί Ε-νε-τών, ό-ταν αυ-τοί στα μέ-ρη που κυ-ριαρ-χού-σαν προ-σπά-θη-σαν ν' α-ντι-κα-τα-στή-σουν στα ελ-λη-νι-κά κεί-με-να τους ελ-λη-νι-κούς χα-ρα-κτη-ρες με λα-τι-νι-κούς, έ-τσι και τώ-ρα θα α-ντι-στα-θού-με, κα-λώ-ντας ό-λους τους συ-νέλ-λη-νες ν' α-ντι-δρά-σουν για την πρόρ-ρι-ζα ε-ξα-φά-νι-ση των α-νί-ε-ρων αυ-τών σχε-δί-ων".

Οι υ-πο-γρά-φο-ντες:

Τ. Α-θα-να-σιά-δης, Κ. Α-λε-ξό-που-λος, Ν. Αρ-τε-μιά-δης, Αγγ. Βλά-χος, Παν.

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 06 Νοέμβριος 2010 08:13

Βο-κο-τό-που-λος, Απ. Γε-ωρ-γιά-δης, Κων. Γρόλ-λιος, Κων. Δε-σπο-τό-που-λος, Κων. Δρα-κά-τος, Ζη-ζιού-λας Ιω-άν-νης, Μη-τρο-πο-λί-της Περ-γά-μου, Σπ. Ια-κω-βί-δης, Ιακ. Κα-μπα-νέλ-λης, Αλ. Κα-μπί-το-γλου, Αθ. Κα-μπί-λης, Νικ. Κο-νο-μής, Γ. Κο-ντό-που-λος, Αν. Κου-νά-δης, Αγ-γ. Λα-ϊ-ου, Π. Λι-γο-με-νί-δης, Μ. Μα-νού-σα-κας, Ν. Μα-τσα-νιώ-της, Γ. Μη-τσό-που-λος, Ευ. Μου-τσό-που-λος, Π. Μυ-λω-νάς, Δημ. Να-νό-που-λος, Μ. Παλ-λά-ντιος, Ιω. Παπ-πάς, Γ. Πα-ρι-σά-κης, Ιω. Πε-σμα-ζό-γλου, Β. Πε-τρά-κος, Εμ. Ρού-κου-νας, Μ. Σα-κελ-λα-ρί-ου, Γ. Σα-ρά-ντη, Γρ. Σκαλ-κέ-ας, Κων. Στε-φα-νής, Παν. Τέ-τσης, Κων. Τού-ντας, Δημ. Τρι-χό-που-λος, Θεμ. Χα-τζη-ιω-άν-νου, Χρ. Χρή-στου.

Χάσαμε τη θεία □ στοπ

Δ.Ν. ΜΑΡΩΝΙΤΗΣ

Κεραυνός εξ ουρανού, ουράνιο εμπλουτισμένο, έπεσε στο κεφάλι μας, με την αρχή της χρονιάς. Ο λόγος για την πανικόβλητη, συνάμα όμως και αντιστασιακή, Διακήρυξη σαράντα αθανάτων της σεπτής Ακαδημίας μας. Στόχος της: να σωθεί από έσχατο κίνδυνο η προγονική μας αλφαβήτα - όπως και να το κάνουμε, φοινικικής καταγωγής· που κάποιοι ανεγκέφαλοι ηλεκτρονικοί εγκέφαλοι επιχειρούν να μας την ανταλλάξουν με το λατινικό αλφάβητο - όπως και να το κάνουμε, ευβοϊκής καταγωγής.

Η διασπορά της αθάνατης Διακήρυξης υπήρξε άμεση και εντυπωσιακή. Η αντιμετώπισή της άκρως συγκινητική - στο σημείο αυτό συνέπεσαν «Εστία» και «Ποντίκι», με επικεφαλής την πάντα ευαίσθητη σε εθνικά θέματα ΕΣΗΕΑ. Εχω μπροστά μου ολόκληρο το κείμενο των σαράντα, κλιμακωμένο σε τέσσερις πολύσειρες παραγράφους - πρόκειται για μνημείο γλωσσαμυντορικού οίστρου. Προς απόδειξη αντιγράφω την καταληκτική του παράγραφο:

«Θεωρούμε ανόσια και ανόητη κάθε προσπάθεια να αντικατασταθή (προς Θεού, μη χάσουμε την υποτακτική) η ελληνική γραφή στο λίκνο της, εφ' όσον μάλιστα σε άλλες χώρες ανάλογες απόπειρες μεταβολής του τρόπου γραφής - σε μερικές περιπτώσεις πολύ δυσχερέστερης της ελληνικής - προσέκρουσαν στην καθολική και οργισμένη αντίδραση των λαών των χωρών αυτών. Όπως και επί Ενετών, όταν αυτοί στα μέρη που κυριαρχούσαν προσπάθησαν να αντικαταστήσουν στα ελληνικά κείμενα τους ελληνικούς χαρακτήρες με λατινικούς, έτσι και τώρα θα αντισταθούμε (ανανταπόδοτο; σύγχυση υποκειμένων, καλώντας (με περισπωμένη, παρακαλώ, στο πρωτότυπο) όλους τους συνέλληνες ν' αντιδράσουν για την πρόρριζα (sic) εξαφάνιση των ανίερων αυτών σχεδίων».

Για την ιστορική ακρίβεια, καλύτερα να μη γίνει λόγος· μήτε για το περιεχόμενο. Προέχουν όμως το ακαδημαϊκό ήθος και ύφος της αθάνατης Διακήρυξης, που σίγουρα θα τα ζήλευε ο

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Σάββατο, 06 Νοέμβριος 2010 08:13

Μιστριώτης. Το ενδιαφέρον είναι ότι η Διακήρυξη υπογράφεται και από αθάνατα μέλη με εγνωσμένα προοδευτικά φρονήματα - καλύτερα να μην αναφέρω ονόματα. Όσοι πάντως πίστεψαν ότι μεταπολιτευτικά η Ακαδημία Αθηνών άνοιξε επιτέλους τις πύλες της και σε δημοτικιστές εκπροσώπους της επιστήμης, των γραμμάτων και των τεχνών (μερικοί μάλιστα από τους οποίους στο παρελθόν καταδιώχθηκαν για τον δημοκρατικό δημοτικισμό τους), τώρα θα εκπλαγούν, διαπιστώνοντας απόλυτη ομοψυχία και ομοφωνία συντηρητικών και προοδευτικών αθανάτων.

Ευτυχώς υπήρξαν και κάποιες νηφάλιες αντιδράσεις: άμεση και σαφής από τον Ηλία Κανέλλη, στο καθημερινό «Βήμα» (9 Ιανουαρίου)· έγκαιρη και επίσημη του υπουργού Παιδείας, σε πρόσφατη συνέντευξή του για το «Ευρωπαϊκό έτος γλωσσών, 2001». Ο κ. Ευθυμίου διαβεβαίωσε ότι: «Τα περίφημα Greeklish ανήκουν πια στο παρελθόν και οι έλληνες χρήστες του Διαδικτύου θα μπορούν να χρησιμοποιούν κανονικά τους χαρακτήρες της ελληνικής γλώσσας, οι οποίοι έχουν πλέον αποκωδικοποιηθεί και αναγνωρίζονται διεθνώς».

Ετσι, υποθέτω, πήγε η καρδιά όλων μας στον τόπο της. Φαντάζομαι και των σαράντα αθανάτων, οι οποίοι επί τω ακούσματι ότι λατινοποιείται η ελληνική αλφαβήτα μας, κόντεψαν να πάθουν καρδιακή προσβολή. Προφανώς θυμήθηκαν τις αλήστου μνήμης ημέρες του '63-'64, όταν η Ακαδημία Αθηνών, με ανελέητο πάθος, πυροβολούσε τη μεταρρύθμιση Παπανδρέου-Παπανούτσου· ωσότου, με το πραξικόπημα των συνταγματαρχών, οι ακαδημαϊκοί μας έφαγαν τη γλώσσα τους· και έζησαν αυτοί καλά, και εμείς χειρότερα.